

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 26. september 1996

i sag C-79/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien⁽¹⁾*(Traktatbrud — manglende gennemførelse af et direktiv)*

(96/C 354/16)

*(Processprog: spansk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-79/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Blanca Rodriguez Galindo, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, mod Kongeriget Spanien ved Director General de Coordinación Jurídica e Institucional Comunitaria Alberto José Navarro González og abogado del Estado del Servicio Jurídico del Estado Gloria Calvo Diaz, som befuldmægtigede, angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til følgende direktiver, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dem:

- Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (EFT L 183, s. 1)
- Rådets direktiv 89/654/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdsstedet (EFT L 393, s. 1)
- Rådets direktiv 89/655/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (EFT L 393, s. 13)
- Rådets direktiv 89/656/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af personlige værnemidler under arbejdet (EFT L 393, s. 18)
- Rådets direktiv 90/269/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med manuel håndtering af byrder, som kan medføre risiko for især ryg- og lændeskader hos arbejdstagerne (EFT L 156, s. 9)
- Rådets direktiv 90/270/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejde ved skærmterminaler (EFT L 156, s. 14), og
- Rådets direktiv 90/394/EØF af 28. juni 1990 om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer (EFT L 196, s. 1)

har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af C. N. Kakouris og dommerne G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray (refererende dommer) og H. Ragnemalm; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: R. Grass, den

26. september 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 10, stk. 1, i Rådets direktiv 89/654/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdsstedet, artikel 10, stk. 1, i Rådets direktiv 89/655/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet, artikel 10, stk. 1, i Rådets direktiv 89/656/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af personlige værnemidler under arbejdet, artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 90/269/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med manuel håndtering af byrder, som kan medføre risiko for især ryg- og lændeskader hos arbejdstagerne, artikel 11, stk. 1, i Rådets direktiv 90/270/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejde ved skærmterminaler, og artikel 19, stk. 1, i Rådets direktiv 90/394/EØF af 28. juni 1990 om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktiverne.

- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 159 af 24. 6. 1995.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 26. september 1996

i sag C-117/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik⁽¹⁾*(Traktatbrudssøgsmål — direktiv 92/35/EØF — direktiv 90/40/EØF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)*

(96/C 354/17)

*(Processprog: italiensk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-117/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Eugenio de March) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: Umberto Leanza, bistået af Pier Giorgio Ferri), angående en påstand om at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet den ikke inden

for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 92/35/EØF af 29. april 1992 om fastsættelse af regler for kontrol med og foranstaltninger til bekæmpelse af hestepest (EFT L 157, s. 19) og Rådets direktiv 92/40/EØF af 19. maj 1992 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza (EFT L 167, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris, og dommerne P. J. G. Kapteyn og H. Ragnemalm (refererende dommer); generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: R. Grass, den 26. september 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til henholdsvis artikel 20 i Rådets direktiv 92/35/EØF af 29. april 1992 om fastsættelse af regler for kontrol med og foranstaltninger til bekæmpelse af hestepest og artikel 22 i Rådets direktiv 92/40/EØF af 19. maj 1992 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme de nævnte direktiver.*
- 2) *Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT nr. C 159 af 24. 6. 1995.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 26. september 1996

i sag C-168/95 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Pretura circondariale di Vicenza) i straffesagen mod Luciano Arcaro(¹)

(Udledninger af cadmium — fortolkning af Rådets direktiv 76/464/EØF og 83/513/EØF — direkte virkning — mulighed for at gøre et direktiv gældende over for en borger)

(96/C 354/18)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-168/95, angående en anmodning, som Pretura circondariale di Vicenza (Italien) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende straffesag mod Luciano Arcaro angående en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø (EFT L 129, s. 23) og Rådets direktiv 83/513/EØF af 26. september 1983 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af cadmium (EFT L 291, s. 1), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris (refererende dommer), og dommerne P. J. G. Kapteyn og H. Ragnemalm; generaladvokat: M. B. Elmer; justitssekretær: assisterende justits-

sekretær H. von Holstein, den 26. september 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Artikel 3 i Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø, skal fortolkes således, at enhver udledning af cadmium forudsætter meddelelse af forudgående tilladelse, uanset hvornår det anlæg, hvorfra udledningen finder sted, er sat i drift.*
- 2) *En offentlig myndighed i en medlemsstat kan, når medlemsstaten ikke inden for den fastsatte frist har gennemført direktiv 76/464/EØF — og dermed dets artikel 3 — og direktiv 83/513/EØF af 26. september 1983 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af cadmium fuldstændigt, ikke gøre artikel 3 gældende over for en borger.*
- 3) *Efter fællesskabsretten findes der ikke en fremgangsmåde, hvorefter den nationale retsinstans kan fjerne nationale bestemmelser, der er i strid med en bestemmelse i et ikke gennemført direktiv, når denne bestemmelse ikke kan gøres gældende for en national retsinstans.*

(¹) EFT nr. C 208 af 12. 8. 1995.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 3. oktober 1996

i sag C-41/94, Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber(¹)

(Regnskabsafslutning — EUGFL — særlig præmie til oksekødsproducenter — udgifter ikke anerkendt)

(96/C 354/19)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-41/94, Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtigede: Ernst Röder og Bernd Kloeke) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Ulrich Wölker, bistået af Georg M. Berrisch og Hans-Jürgen Rabe), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 93/659/EF af 25. november 1993 om afslutning af medlemsstaternes regnskaber over de udgifter for regnskabsåret 1990, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen (EFT L 301, s. 13), for så vidt et beløb på 7 518 141 DM, som Forbundsrepublikken Tyskland har udbetalt til dækning af forskellige udgifter vedrørende fællesskabsordningen for en særlig præmie til oksekødsproducenter, ikke er blevet anerkendt som påhvillende EUGFL, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris (refererende dommer) og dommerne P. J. G. Kapteyn og J. L. Murray; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 3. oktober 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således: